

29.17 Circular Informativa

REVOCADA LA SENTÈNCIA QUE CONSIDERAVA NUL L'ACOMIADAMENT D'UN TREBALLADOR PER PERLLONGAR-SE LA SITUACIÓ D'INCAPACITAT TEMPORAL

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en sentència 3767/2017, de 12 de juny (rec. 2316/2017) ha revocat la sentència dictada pel Jutjat social nº 33 de Barcelona en data 23 de desembre de 2016. Tal com explicàvem a la Circular 09/2017, el Magistrat, fent una interpretació extensiva del concepte de discapacitat de la Directiva 2000/78/CE, acabava considerant nul l'acomiadament d'un treballador en situació d'incapacitat temporal derivada d'un accident de treball, perquè la causa real de l'acomiadament no era l'accident laboral, ni la inicial situació d'incapacitat temporal en si mateixa, sinó la percepció empresarial, 53 dies després de l'accident, que tal incapacitat temporal es tornava en "duradora", sense "una perspectiva ben delimitada quant a la seva finalització a curt termini".

La sentència 3767/2017, de 12 de juny del TSJ resol que, si no hi ha vulneració d'altres drets fonamentals, l'acomiadament basat en la baixa mèdica duradora del treballador ha de ser qualificat d'improcedent, doncs la incapacitat temporal i la discapacitat no són conceptes equiparables.

El TSJ recull els pronunciaments de la seva Sala General i de la doctrina constitucional que estableixen que malaltia "en sentit genèric", "des d'una perspectiva estrictament funcional d'incapacitat per al treball", no pot ser considerada -no, almenys, en principi- com un factor de discriminació laboral. La malaltia és contingència inherent a la condició humana i no específica d'un grup de persones o de treballadors com a grup específic. És evident que tota malaltia impeditiva del treball suposa un trastorn per a tota organització empresarial; i és evident que l'acomiadament produït per la inexistència justificada d'activitat laboral no és ajustat a dret; ara bé, aquesta falta d'adequació a les normes no converteix la decisió extintiva en discriminatòria.

La sentència aclareix que la discapacitat, en el sentit de la Directiva comunitària 2000/78/CE, no és una situació merament "duradora", sinó que s'ha d'entendre com una situació **permanent** de minusvalidesa física, psíquica o sensorial que altera de manera permanent les condicions de vida de la persona discapacitada. Els discapacitats sí constitueixen un grup o col·lectiu de persones amb unes necessitats particulars d'integració laboral i social que no es donen en les restants dolències o malalties.

Associació Patronal
Consorci de Salut i
Social de Catalunya

El TSJ de Catalunya ha tornat a posar les coses en el seu lloc revocant la “innovadora” sentència del jutge social de Barcelona que ja havia començat a prendre carta de naturalesa en altres territoris.

Barcelona, 04 de setembre 2017